

կի Պաղեստինի վրայ. կը գրաւէ Գազան, Ռեմլէն և Լիւզը (1772). կը պաշարէ Յոպպէն եօթն ամիս և վեց օրը մինչև որ յուսահատելով անձնատուր կ'ըլլան բնակիչները: Այլ Պէկ ուզեց Երուսաղէմի ալ տիրել, բայց չյաջողեցաւ. անոր բանակը կը խորտակուի իր քեռայրին՝ Մէհմէտ Պէկ Ապու Տահապի դաւադրութեամբ. ինք ալ կը վիրաւորուի ու կը մեռնի, և Եգիպտոսի իշխանութիւնը կ'անցնի Մէհմէտ Պէկին: Վերջինս իր կարգին 1775 ին կը յարձակի Յոպպէի վրայ ու կարճ պաշարումէ մը յետոյ կը գրաւէ քաղաքը ու բնակիչներէն չատերը կը կոտորէ և կը կողոպտէ վանքերը: Ս. Նիկողայոսի վանքն ալ զերծ չի մնար անոր ու Մղըրպի ղինուորաց խօզժութենէն, և կը պարտաւորուի երկու հարիւր քսակէն աւելի տուգանք վճարել: Իսկ տեղացի հայ ժողովուրդն ու միաբանները և ուխտաւորները նշաւակ կ'ըլլան Մղըրպի զօրքերուն անգթութեան: Անգամ մը քաղաքէն դուրս տասնը հինգ, կամ, ըստ Երուսաղէմացի տիրացու Սիրաքի, տասն և ինը հայեր կ'սպաննուին, որոնց մէջ յանուանէ կը յիշատակուին Ս. Աթոռի թարգմանները մհտ. Մկրտիչ և մհտ. Աւագ, Վարդան, Սահակ և Գէորգ վարդապետներ. և Ս. Յակոբի միաբաններէն մհտ. Գէորգ և մհտ. Նիկողայոս, և քանի մը ուխտաւորներ: Յոպպէցի հայ մանուկներ գերի ինկած ըլլալով՝ զոնոնք պատրիարքը դրամով կ'ազատէ (Սաւալան, Բ. Հտր. 791-95): Կ. Պոլսեցի Գալուստ սարկաւագ նոյն ժամանակ ուխտի եւ կած ու Ապու Տահապի արարքներուն ականատես եղած էր. ձեռագիր յիշատակարաններուն մէջ ան հետեւեալը կը հաղորդէ. «Ապու Տահապ 1775 ին գրաւելով Յոպպէն կը յարձակի ժողովուրդին և վանքերուն վրայ. կը կոտորէ բնակիչներն ու կրօնաւորները, և կը թալանէ վանքերը: Յոպպէի ծերունիները աւանդաբար կը պատմեն թէ նոյն դէպքերու միջոցին Մինաս վրդ. պատարագած ժամանակ սեղանին առջև կը գլխատեն եւ սեղանը կը կործանեն. վանքին տեսուչը թէ և ջրհորին մէջ պահւելած է, բայց մահուանէ զերծ չէ մնացած, վասն զի հոն սպաննեցին զանիկա: Կ'աւանդուի նաև թէ այս դէպքէն տասն օր յետոյ Ապու Տահապ կը մեռնի Յոպպէի մէջ»: Զեռագիրները կը գրեն նաև թէ Եգիպտացեաց ղինուորները Յոպպէն աւերակ դարձուցին, և քաղաքէն դուրս վեց միաբան և վեց ուխտաւոր նահատակեցին (Ս. Էսք. Յովհաննէսեան, Բ. Հտր. էջ 106-7):